

ELISABET ZOPPETTI

Membre de la Comissió Política Nacional de Progressistes-SDP

I ara venen els laments

Els terrenys de la Borda de Sales continuen esperant

L'habitatge ha esdevingut una de les majors preocupacions al nostre país. Els lloguers, quan en trobes, s'han disparat, i la compra de pisos és un impossible per a la gran majoria de la població.

Escaldes-Engordany ha esdevingut una mena de Mònaco, no pel seu aspecte, sinó pel preu que es paga el metre quadrat d'obra. Les fabuloses torres amb pisos de preus astronòmics, que han deixat o deixaran a l'ombra la majoria de parcs infantils que tenen a prop, han afavorit aquesta explosió. Qui ho pot pagar? La resposta és clara: els treballadors del país, no.

Els salaris actuals de la gran majoria no permeten sol·licitar un préstec a tal fi. Com a molt per a una tenda de campanya o una caravana. Tan sols els estrangers amb diners que volen invertir es poden permetre aquest luxe. I també és aquest tipus de gent la que es pot permetre el luxe de pagar mil euros o més per un lloguer.

Llavors on quedem la gent del país? Què hem de fer, anar a viure fora de les nostres fronteres i cada matí venir a treballar per fer el camí contrari quan acabi la jornada laboral?

El cap de Govern, Xavier Espot Zamora, ha reconegut en declaracions a la premsa que no ha estat capaç de resoldre el problema de l'habitatge, i que per culpa de les mesures "intervencionistes" del seu Govern som on som, que s'ha desincentivat els propietaris perquè construïssin pisos de lloguer. Ja m'explicarà de quina "intervenció" ens parla.

No em cansaré de recordar aquí, com ho he fet en altres articles, que la nostra Constitució en l'article 33 diu: "Els poders públics han de promoure les condicions necessàries per fer efectiu el dret de tothom a gaudir d'un habitatge digne."

El Govern fixa les possibilitats de promoure l'habitatge digne dels ciutadans d'aquest país amb mesures intervencionistes. Però i la promoció i construcció d'ha-

reduït, entre altres mesures proposàvem emprar uns terrenys a la Borda de Sales, que havien estat adquirits pel Govern d'Andorra l'any 1990, que era i és un terreny adequat per construir-hi habitatges, en la mateixa línia de la promoció que a la zona de Terra Vella havia inspirat la fundació Jovial.

A més, proposàvem que la inversió necessària es podia finançar reorientant part de la inversió del fons de reserva de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, que obtindria un rendiment positiu de la inversió. El Govern posaria a disposició els terrenys sense contrapartida. Una proposta ben clara.

Des dels partits de l'actual majoria de Govern, el fet de reorientar part de la inversió del Fons de Reserva de la Caixa Andorrana de Seguretat Social no va ser ben rebut. Ara estem bocabadats, ells mateixos han fet seva la nostra proposta amb el fons de reserva, però sense assenyalar els terrenys on podria dur-se a terme.

Els terrenys de la Borda de Sales continuen en el mateix estat que estaven la primavera de 2019, i l'actual Govern es limita a lamentar-se i donar-se per vençut en el tema de l'habitatge. Mentrestant, alguns comuns fan propostes per intentar pal·liar el problema de l'habitatge, tres anys després, temps que es podria haver aprofitat.

Oferim novament la nostra proposta. Nosaltres sempre tenim presents els ciutadans, i molt especialment aquells que tenen problemes amb l'habitatge.

El preu del metre quadrat ha convertit Escaldes en una mena de Mònaco

El percentatge de pisos socials i de renda protegida és ínfim, gairebé nul

bitatges socials o de renda protegida? Quin és el tant per cent d'aquests habitatges al país? No val la pena fer el càlcul: és ínfim, gairebé nul.

En les darreres eleccions generals de l'any 2019 els Progressistes, amb el nostre programa de l'Andorra social, volíem garantir el dret de tothom a gaudir d'un habitatge digne. Conscients que en aquell moment ja hi havia famílies en situacions de precarietat, que els preus dels lloguers havien crescut de manera desmesurada i que el parc públic d'habitatges era extremadament